

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-199(14)/12/13/BZ/TN

Warszawa, dnia 4 marca 2013 r.

DECYZJA DNR-1/24/2013

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kurtek HIKIS” HK-416TE (indeks 130266), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę SAO MAI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 12 października 2012 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK”, protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi kurtek HIKIS” HK-416TE (indeks 130266), zwanych dalej też „kurtkami”, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę SAO MAI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej.

Kurtka HIKIS” HK-416TE (indeks 130266) jest przeznaczona dla starszych dzieci w wieku powyżej 9 lat i młodzieży. Zapinana jest na plastikowy zamek błyskawiczny z metalowym suwakiem. Wierzch produktu wykonany jest z tkaniny nylonowej w kolorze ciemnoróżowym i szarym. Rękawy oraz dół kurtki zakończone zostały doszytym ściągaczem z przestębnowanymi gumkami. Dodatkowo, powyżej pasa oraz na rękawach zostały wszyte

przestebnowane gumki ściąające. Z przodu oraz po obu bokach kurtki naszyto kieszenie z patkami posiadające trwale zamocowany element dekoracyjny. Kaptur jest przypinany do kurtki za pomocą plastikowego zamka błyskawicznego, z metalowym suwakiem. Przy kapturze znajduje się swobodnie przesuwany się w tunelu sznurek ściąający-funkcyjny, który wykonany został z tkaniny o szerokości około 8 mm. Wolne końce sznurka przekraczają długość 75 mm. Na końcach tunelu znajduje się zabezpieczenie w postaci metalowego kółeczka, które ma zapobiegać wysunięciu się sznurków wraz z elementami dekoracyjnymi. Na końcach sznurka zastosowano trwale umocowane, trójwymiarowe, metalowe elementy dekoracyjne w kształcie spłaszczonego walca. Do kurtki dołączono kartonowe etykiety zawierające m.in. informacje dotyczące dystrybutora produktu (*SAO MAI Sp. z o.o., 05-552 Wólka Kosowska, ul. Nadrzeczna 16*) oraz w sposób trwały umieszczono wszywki informacyjne zawierające m.in. skład surowcowy oraz znaki graficzne dotyczące konserwacji.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie Textil Market w Rumi, należącym do przedsiębiorcy „ADESSO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Andrychowie, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali kurtki ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się postanowieniami normy PN-EN 14682:2009 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*”, zwanej dalej „normą”.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że przy kapturze zastosowano swobodnie przesuwany się w tunelu sznurek ściąający-funkcyjny, z wolnymi i swobodnie zwisającymi końcami dłuższymi niż 75 mm (w badanych egzemplarzach długość ta kształtowała się od około 153 mm do około 238 mm), na które nałożone zostały trójwymiarowe elementy dekoracyjne. Natomiast zgodnie z pkt. 3.1.1 normy, wolne końce sznurków ściąających nie powinny mieć trójwymiarowych ozdób ani supłów i powinny być zabezpieczone przed strzępieniem, na przykład przez zgrzanie termiczne bądź zaryglowanie. Zgodnie z pkt 3.1.3 normy, jeśli zastosowano sznurki ściąające, należy przymocować je do ubioru, na przykład przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków. Zgodnie z pkt 3.3.1 normy, sznurki ściąające nie powinny mieć swobodnych

końców. W świetle pkt 3.3.2. normy, sznury funkcyjne i patki regulujące nie powinny być dłuższe niż 75 mm.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), pismem z dnia 30 października 2012 r., Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę SAO MAI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kurtek. Jednocześnie, w drodze postanowienia z dnia 31 października 2012 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania tego postanowienia na podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kurtki niezbędne jest podjęcie działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek, jak i do produktów wprowadzonych na rynek. W przypadku kurtek, które zostały wprowadzone na rynek, Prezes UOKiK uznał, iż niezbędne jest podjęcie przez stronę postępowania działań polegających na wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez te produkty. Z kolei w stosunku do kurtek, które nie zostały wprowadzone na rynek Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, iż niezbędne jest zaprzestanie ich przekazywania dystrybutorom oraz oferowania konsumentom do momentu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie kurtkami oraz przekazania listy dystrybutorów, którym sprzedała te produkty. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się o informacje na temat liczby kurtek posiadanych na jej stanie magazynowym, okresu w którym produkty były wprowadzane na rynek oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących kwestionowanych kurtek.

Pismem z dnia 21 listopada 2012 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że jest dystrybutorem kurtek i zakupiła te produkty od przedsiębiorcy THANH PHAT sp. z o.o. z siedzibą w Wólce Kosowskiej w ilości 336 sztuk (na potwierdzenie strona przedstawiła fakturę nr 12/08/2012 z 4 sierpnia 2012 r., kopię dokumentu WZ nr 01/08/2012 z 3 sierpnia 2012 r. oraz oświadczenie dostawcy z 27 listopada 2012 r.), które następnie w całości sprzedała przedsiębiorcy „ADESSO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” S.K.A. z siedzibą w Andrychowie (jako dowód strona przekazała fakturę nr W 04/08/2012 z 9 sierpnia 2012 r.). Strona postępowania oświadczyła również, że nie posiada kurtek na stanie magazynowym, nie otrzymała skarg i reklamacji związanych z tymi produktami oraz

rozpoczęła wycofywanie z rynku kurtek, z których usunie kaptur i obniży cenę tych produktów (na potwierdzenie strona przedstawiła kopię pisma do dystrybutora z 16 listopada 2012 r. oraz kopię pisma stanowiącego odpowiedź tego przedsiębiorcy z 26 listopada 2012 r.).

W piśmie z dnia 4 grudnia 2012 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że akceptuje zaproponowany przez nią sposób wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kurtki oraz zwrócił się o przekazanie dowodów działań podjętych w tym zakresie. Jednocześnie Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania, iż przekazane przez nią kopie niektórych dokumentów - pisma skierowanego do dystrybutora z 16 listopada 2012 r., pisma stanowiącego odpowiedź tego przedsiębiorcy z 26 listopada 2012 r. oraz dokumentu WZ nr 01/08/2012 z 3 sierpnia 2012 r. - nie mogą zostać uznane za dowody z uwagi na niespełnianie wymogów określonych w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i wezwał do ponownego przekazania ww. dokumentów w formie określonej w tym przepisie.

Pismem z dnia 24 grudnia 2012 r. strona postępowania poinformowała, że jej dystrybutor nie przekazał jeszcze zakwestionowanych kurtek z powodu trudności organizacyjnych i zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu na przedstawienie dowodów do 30 stycznia 2013 r. Ponadto strona postępowania przedstawiła oświadczenie dystrybutora z 26 listopada 2012 r. oraz dokument nr WZ nr 01/08/2012 z 3 sierpnia 2012 r., które spełniały wymagania określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Pismem z dnia 4 stycznia 2013 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przychylił się do jej wniosku i wskazał, że dowody potwierdzające podjęcie działań naprawczych wobec kurtek należy przekazać do dnia 30 stycznia 2013 r.

W piśmie z dnia 28 stycznia 2013 r. strona postępowania oświadczyła, że wycofała kurtki od swojego dystrybutora i zniszczyła kaptury dołączone do tych produktów. Na dowód podjętych działań strona postępowania przedstawiła dokument wydania kurtek przez dystrybutora, fakturę korygującą, protokół zniszczenia kapturów wraz z dokumentacją zdjęciową potwierdzającą moment niszczenia tych elementów.

Pismem z dnia 5 lutego 2013 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca SAO MAI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej wprowadził kurtki HIKIS® HK-416TE (indeks 130266) na rynek i jest dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W toku postępowania strona przedstawiła dowody (fakturę nr 12/08/2012, dokument WZ nr 01/08/2012 i oświadczenie dostawcy) potwierdzające zakup 336 kurtek od przedsiębiorcy THANH PHAT sp. z o.o. z siedzibą w Wólce Kosowskiej. Ponadto na etykiecie dołączonej do kurtek widnieje informacja, że strona postępowania jest dystrybutorem tych produktów.

Zgodnie z art. 11 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 14682:2009 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*” jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa kurtek z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej wykazały, że przy kapturze kurtek zastosowano swobodnie przesuwający się w tunelu sznurek ściągać-funkcyjny, z wolnymi i swobodnie zwisającymi końcami dłuższymi niż 75 mm, na które nałożone zostały trójwymiarowe elementy dekoracyjne. Natomiast zgodnie z pkt. 3.1.1 normy, wolne końce sznurków ściągających nie powinny mieć trójwymiarowych ozdób ani supełów i powinny być zabezpieczone przed strzępieniem, na przykład przez zgrzanie termiczne bądź zaryglowanie. Zgodnie z pkt 3.1.3 normy, jeśli zastosowano sznurki ściągające, należy przymocować je do ubioru, na przykład przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków. Zgodnie z pkt 3.3.1 normy, sznurki ściągające nie powinny mieć swobodnych końców. W świetle pkt 3.3.2. normy, sznury funkcyjne i patki regulujące nie powinny być dłuższe niż 75 mm. W ocenie inspektorów Inspekcji Handlowej, którą podzielił Prezes UOKiK, stwierdzone nieprawidłowości mogą być przyczyną nieszczęśliwych wypadków i np. spowodować duszenie bądź uduszenie się dziecka.

W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca SAO MAI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej nie kwestionował wyników badań organoleptycznych wprowadzonych przez siebie na rynek kurtek, nie przedstawił także żadnych dowodów, które świadczyłyby, że produkty te są bezpieczne. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał, że kurtki nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że przedsiębiorca SAO MAI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej zakupił od polskiego przedsiębiorcy 336 kurtek, które następnie w całości sprzedał jednemu dystrybutorowi. W toku niniejszego postępowania jego strona przedstawiła dowody potwierdzające wycofanie 312 kurtek od jedyne go dystrybutora oraz dowody potwierdzające odłącznie kapturów od tych kurtek i ich zniszczenie. Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorca SAO MAI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej, usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kurtki.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak

Otrzymuje:

SAO MAI sp. z o.o.
ul. Nadrzeczna nr 16 gd1, lok. B-10
05-552 Wólka Kosowska